

BŘEZOLUPSKÁ POUŤ 2017

V rámci nadcházejících pouťových dnů jsou pro Vás pořádány různé společenské či sportovní akce.

Pátek 18.08.2017:

Park	16:00 hod. Pout'ové atrakce
Cukrárna AH CAFÉ	19:00 hod. Živá hudba, hrají David a Mira
Restaurace Koliba	20:00 hod. Country večer se skupinou Jižaně
Hospoda U Samohýlů	20:00 hod. Grilování

Sobota 19.08.2017:

V sobotu se uskuteční další přátelské SETKÁNÍ – STRETNUTIE obcí Březolupy a Brezolupy.

Park	14:00 hod. Pout'ové atrakce	
Za halou	15:30 hod. Dětská diskotéka	
(v případě deště v hale)	19:00 hod. Zábava se skupinou Madison	
	20:30 hod. Dovednostní soutěže družebních obcí	
Fotbalové hřiště	10:00 hod. Fotbal muži	Březolupy - Šumice
	15:00 hod. Fotbal žáci	Březolupy - Brezolupy
	16:30 hod. Ukázka Kynologického klubu Březolupy	
	17:00 hod. Fotbal „staří páni“	Březolupy - Brezolupy
Hospoda U Samohýlů	20:00 hod. Posezení u harmoniky, grilování	

Neděle 20.08.2017:

Kostel	10:30 hod. Mše svatá
Park	10:30 hod. Pout'ové atrakce

Zvlněná programová vyhlášení

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 9.8.2017.

SRPEN 2017

ROČNÍK XVI. ČÍSLO 6

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

NA KONCI PRÁZDNIN

Úctování létu

Obloha modrý ubrus prostřela
by s létem účty složila.
Zlaté hrozny už nám stoly zdobí
měsíc září už víno vaří.

Léto už se tiše ztrácí
a talíře slunečnic ukazují zralou líc.
Lehké babí léto letí
k zemi padá žlutý list.

Čas rychle pádí
létu patří úctování
děkování za stín slunečnic
i za pár kapek deště
v suchopárném létě.

Jindřiška Švajdová

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

OZNÁMENÍ

Přihlášky do hodin náboženství si lze vyzvednout na stolcích v zadní části kostela či kapli nebo ve školách v Březnici a Bohuslavicích u Zlína. Vyplněné přihlášky odevzdávejte na faře nebo paním ředitelkám. Výuka náboženství probíhá od první do deváté třídy základní školy. Výuka náboženství žáků, kteří již opustili naše obecní školy, bude opět probíhat na faře ve čtvrtek v 18:15. Celkový rozpis hodin náboženství bude během září vyvěšen na nástěnkách farnosti.

V sobotu 7. října v odpoledních hodinách se uskuteční pouť zlínského děkanátu za rodiny a duchovní povolání na Svatý Hostýn. Zájemci se přihlašujte na faře.

V neděli 8. října v 11:00 hod. jste srdečně zváni na pouť k Panně Marii Růžencové na Salaš.

Děkujeme naší pravidelné čtenářce z Hrobic za její finanční příspěvek na vydávání časopisu Naše dědiny.

Na zpravodaj Naše dědiny jste darovali: v Bohuslavicích v obchodě Hruška 140,- Kč, v Bohuslavicích v kapli 510,- Kč, v Salaši 350,- Kč, dárce v Březnici 500,- Kč. Děkujeme.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 20.9.2017.

SK Březnice vyzývá všechny obyvatele, či organizace z Březnice a z okolních obcí a všechny, kdo má zájem o:

Soutěž ve vaření „Březnický guláš“ spojený s „fotbálkem starších pánů“

v sobotu 23. 9. 2017 od 10 hod.

Program:

- 10:00 - 10:30** prezentace soutěžících týmů a výběr místa k vaření
- 10:30 - 11:00** přivítání soutěžících a zahájení soutěže
- 11:00 - 15:00** vaření guláše
- 14:00** doprovodný program živá hudba
- 15:00 - 15:45** hodnocení guláše porotou a diváky,
vyhlášení oficiálních výsledků
fotbálek starších párů a volná zábava v prostorách
sportovního klubu

K poslechu i tanci zpříjemní odpoledne hudební skupina ORION.

Termín konání: sobota 23. 9. 2017 od 10:00 hod. za každého počasí.

Místo konání: areál Sportovního klubu Březnice.

Soutěže se mohou účastnit dobrovolné týmy (organizace) s libovolným počtem členů s vlastním názvem. Soutěžící si zajistí vlastní suroviny k vaření vybraného druhu guláše, kotlíky (včetně dříví na otop), hrnce, plynové, či el. vařiče, utěrky a kuchařské potřeby k vaření. V případě nepříznivé počasí doporučujeme si zajistit vhodný přístřešek. Hodnocení soutěže: pořadí na 1. až 3. místě určí porota, pořadí na dalších místech se nebude určovat. Dále bude vyhodnocen guláš, který získá nejvíce hlasů od ostatních návštěvníků soutěže. Vítězné týmy budou ohodnoceny věcnými cenami. Každý soutěžící tým obdrží upomínkový předmět.

Na Vaši účast se těší pořadatelé. Na zajištění průběhu soutěže se podílejí:

Obecní úřad Březnice, Sportovní klub Březnice.

STARTOVNÉ ZA TÝM SE NEPLATÍ!!!

Psát před poutí úvodník Našich dědin je záležitostí mírně depresivní. Není to problém těžkopádné mysli, propocené košile, prstů, které nelze od klávesnice počítače v parném dni odlepit - březnická fara si Bohu díky uchovává příjemné klima po celý čas léta - ale je to věc onoho pohledu vpřed. Jak z letního tempa se přeskakuje na tempo nového školního roku. Představa, jak se vše zrychlí, jak se z pokojného tempa bude zrychlovat, kroky se vystřídají za skoky, bude se hrát „accelerando“ nebo dokonce „molto accelerando“. A tak při té představě se mi zrychluje dech, zvyšuje tep. A protože do tohoto tempa nového školního roku schází ještě nějaké dva týdny, raději tento úvodník ukončuji a „ritardando“ se opět vracím na „adagio“ letních prázdnin.

P. Václav Fojtík

Misie v Angole, díl 2. Luanda a Benguela

Tak a jsem tady! Po spěchu s balením a vyřizováním víz se to vše podařilo. Let nad Německem a kolem Alp byl nádherný, měli jsme dobré počasí, ale nad Alpami se tyčily bouřkové věže, nasvícené západním sluncem. Scenérie to byla pěkná. Cesta z Lisabonu přes noc do Luandy už tak pěkná nebyla. Ráno v 7 jsme sedli v Luandě a čekala nás dlouhá fronta u pasové kontroly. Vízová politika Angoly je prý striktně dodržována a bez platného víza by mě nejspíš posadili na nejbližší zpáteční let zpět do Evropy. Naštěstí hlavně díky doktoru Pintovi jsem měl vše v pořádku.

Venku už čekal padre Santiago, se kterým jsem komunikoval přes mail, ale nikdy jsem ho před tím neviděl. Kněz z Uruguaye, který tu působí v Luandě. Nasedli jsme do Jeepu a vyjeli jsme vstříc Luandské ranní špičce. Padre řídil, jako kdyby se ráno zpovídal a do toho všeho jsme vedli zdvořilostní konverzaci. Jezdí se tu na milimetry, kdo má trochu místa, ten jede. Dopravní infrastruktura Luandy byla stavěná pro město s několika set tisíci obyvateli, teď má i s přilehlými slumy 6-7 milionů, což způsobuje pravidelné zácpy.

Hned první den jsem dostal prostor navštívit salesiánské domy v Luandě. Uchvátila mě čtyřpatrová škola pro 5000 studentů uprostřed Lixeiry (smetiště), postavená salesiány. Lixeira je hodná svého jména, je tu plno odpadků, lidí a nízkých domů, typických pro zdejší slumy. Je to revír padre Santiaga a dobrovolníci z různých koutů země (povětšinou Brazílie) tu pro děti z ulice připravují program přímo ve městě.

Po týdnu aklimatizace a po setkání salesiánských ředitelů se balím a jedem s padre Filibertem dolů na jih do Benguely. Cesta je to zajímavá, všude kolem je krajina afrického rázu, která byla pro mě doposud neznámá. Míjíme řeku Kwanza a národní park a podél pobřeží míříme stále více na jih. Palmy a baš postupně střídají baobaby, až nakonec mizí i ty a kolem jsou jen akácie a kaktusy. Krajina se také zvlhla a z původně rovinatého panoramatu vystupují kamenité hory.

Padre Filiberto je ze Španělska. Je starší a na první pohled působí jeho hladce oholená tvář, upravené šedivé vlasy a přímý pohled a vystupování dojmem přísného bělocha, který má rád, když se věci kolem něj dějí podle jeho dikce. Ale toto je skutečně pouze zdání. Padre má na starosti formaci salesiánských seminaristů zde v Benguele a také běh celé školy a profesního centra, což je někdy nad možností jednoho člověka.

To se skácela k zemi maminka Jendy Novotného. Vědělo se o ní, jak je hodná a jak má ráda děti.

Ředitel podal zbraň žákovi Kahancovi. I Kahanec znejistěl. Je vlastně Divoký Bill? Co když ne?

„Milí žáci,“ obrátil se na všechny pan ředitel. „Milí rodiče, vážení kolegové a přátelé školy. Do školy nás přišel navštívit pan Divoký Bill, známá postava z Divokého západu. Proslul zejména jako mimořádný střelec. Nic živého mu neuniklo. Měl totiž neomylnou mušku. A já ho vyzývám na souboj. Tři rány do terče rozhodnou, kdo je lepší. Připravíte terče, kolegyně Mlsná?“

Paní učitelka kreslení zavěsila na stěnu dva krásně namalované terče. Na terčích byla vymalována jako živá krajina Texasu, samé kaktusy, skály, poušť a zapadající slunce.

„Tak prosím,“ vyběhl pan ředitel Divokého Billa.

Divoký Bill byl v tuhle chvíli spíše Jardou Kahancem. Pistoli držel v ruce poprvé. Kde se to mačká? Jak se míří? To, co v něm zbylo ze strašného pistolníka, nahmatalo spoušť a stisklo ji. Ozvala se strašná rána, pak druhá a třetí.

„Všechny rány mimo“, hlásil učitel tělocviku.

Pan ředitel se usmíval. Jako kdyby to čekal. Právě takhle je to učili na posledním školení ředitelů základních škol. Přednášelo se tam o základních postojích a základních pravdách, jak zvládnout žáky základních škol.

„Teď já,“ řekl pan ředitel a vzal si od vyjeveného Kahance, už dávno ne Divokého Billa, pistoli. Pečlivě zamířil a levou ruku si dal v bok. Třeskla rána, druhá, třetí.

„Všechny tři rány uprostřed terče,“ hlásil učitel tělocviku. Byl na svého ředitele právem pyšný.

„Vyhrál jsem nad tebou, Divoký Bille,“ pravil pan ředitel. „Porazil jsem tě. Proto se musíš stát žákem Kahancem Jaroslavem, jít do osmé A, dobře se učit i chovat. Víťame žáka Kahance zase mezi námi.“

Ozval se potlesk. Všichni byli rádi, jak to dobře dopadlo. Kahanec se posadil do první řady a dal ruce za záda. Věděl, že bude mít samé jedničky a patřit mezi nejlepší žáky. Nikdo se pak nedivil, když se po letech stal ředitelem školy, ve které začínal jako žák.

Z knihy „Knížka na prázdniny (za dobré i špatné vysvědčení)“ vybrala M. Burdelová.

Kniha končí rčením: **„Ať s vámi všichni čerti šijí!
Ať vás pětky obloukem míjí!“**

Redakce časopisu přeje všem školákům, studentům, pedagogům, školním pracovníkům úspěšný nový školní rok.

Škola volá

A je to! Tak zase! Najednou všichni rozumí, i v nejzapadlejší vesničce. Nikdo se nemůže vymlouvat, že neslyšel. Škola totiž už volá zřetelně, správně vyslovuje a nepolyká koncovy.

Škola volá a volá. Volá všechny, žáky i učitele, školníky, ředitele i ministry školství. Velké školní volání se ozývá pánovitě a odevšad. V noci i ve dne. Vypτάvá se a prikazuje:

„Máte penál? Máte odvalu? Umíte ještě číst? Umyjte se! Připravte si obaly na sešity. Ořežte tužky! Opakujte si! Násobte! Dělte! Skloňujte! Časujte! Rýsujte! Připravte si zmiziky a šablony! Žádné taháky! Kružítko!

O půlnoci před prvním zářím volání utichne a temnou oblohou se mezi hvězdami proplétají sny o samých jedničkách. Je to ticho před bouří.

Druhého dne ráno se vstává a jde se. Rozespale, s lítostí, s odevzdaným úsměvem, po dlouhé době v čistých šatech, umytí, ostříhaní. Škola již nevolá, hraje do pochodu, pobízí a snaží se o veselost. Škola je nejen základ života, ale také hrou. Zábavou!

Nad vchodem do školy vítá žáky i učitele Jan Amos Komenský. Tedy jen jeho hlava s mohutnými vousy. Je umístěna ve výklenku nad vchodem a radí již dlouho starým skoro nečitelným písmem:

“UČ SE SYNU MOUDRÝM BÝTI“.

Ale všichni chtějí být ještě chvíli hloupí a neučit se, ani hrou. Tak jako Jarda Kahanec. Ten přes prázdniny všechno zapomněl. I číst i psát i počítat. I to, jak se jmenuje. Tvrdí, že Divoký Bill. A že se svého zdivočení nevzdá. Učit se nebude, poslouchat nebude, do žádné školy nikdy nevstoupí. Tvrdý chlapík, tenhle Divoký Bill.

Do školy byl dopraven v poutech a předán panu řediteli. Bylo prvního září. Ve škole i před školou se sešlo mnoho žáků i jejich rodičů, prarodičů i přátel školy. Fotografovalo se, filmovalo a nyní se sledovalo, co bude s tím svázaným klukem, co měl nastoupit do osmé třídy. Maminky prvňáčků dětem zakrývaly oči.

„Tak tě vítám, Divoký Bille,“ usmíval se pan ředitel. Byl dobrý pedagog a věděl, jak na Jardu. Jarda v tu chvíli nevěděl, jak na pana ředitele. „Rozvažte ho“, poručil pan ředitel a tak školník s tělocvikářem Divokému Billovi sundali pouta.

„Pistoli,“ poručil dále pan ředitel.

Cože? Žákům i rodičům ztuhla v žilách krev. Maminka Jany Vlasákové omdlela. Učitel tělocviku odběhl do svého kabinetu a vrátil se s velkou černou startovní pistolí.

„Prosím, pane řediteli.“

„Děkuji, kolego, děkuji,“ řekl pan ředitel Malý a kontroloval, zda je zbraň nabita. Byla.

„Není to, pane řediteli, přece jen přehnané?“ nevydržel to tatínek Honzy Červenky.

„Není, odpověděl pan ředitel. „Z pedagogického hlediska je to nutné.“

Formace kněží zde má svá specifika, která u nás nejsou. Zatímco kněží u nás mají plat pod běžným průměrem a žádné velké společenské výhody, zde může docházet k zcela opačnému jevu. Kněz je zde váženou osobností se zajištěnou budoucností a potenciálem vidět a cestovat na různá místa světa. Pro některé kandidáty na kněze může být tato skutečnost lákavá a při rozhodování o povolání může hrát zásadní roli, proto je kvalitní formace v semináři nesmírně důležitá. Stává se tu, že občas seminarista dostuduje, ale poté odmítne stát se knězem a najde jako vzdělaný člověk uplatnění v politice nebo státní správě. Kvalitní vzdělání je tu bohužel nad možností většiny lidí. Vzdělaný člověk tu má svou váhu a i při rozhovoru s někým, kdo absolvoval nebo absolvuje univerzitu, je to znát.

Závěrem ještě pár slov k politice. Brzo zde totiž budou volby prezidenta a tak se ulice jen hemží vlajkami. Většinou jde o vlajky MPLA (kterou tenkrát podporoval náš bývalý režim a východní blok), méně pak UNITA (dříve podporovaná JAR, po válce a příměří nejsilnější opoziční strana). Politicky asi nemáme obdobné strany, ani nezapadají do našeho rámce představ o levicové a pravicové politice. Faktem ale je, že MPLA ovládá finance a média, pořádají se tu meetingy s občany a je tu i obdoba našeho předvolebního guláše nebo koblih, aneb 3 piva za 100 kwanza pro příznivce MPLA :) UNITA tyto možnosti nemá.

Mějte se tam u nás v Česku dobře a moc děkuji za všechny Vaše modlitby za mě a mou misi. Je to potřeba a modlitby zde jsou téměř viditelné :)

Pavel alias Hugo Baskerville

PŘÍ-DĚDINSKÝ NÁMOŘNICKÝ TÁBOR 2017

"Zaber, pádluj, napni plachtu, ať máš koráb nebo jachtu. Námořník je mořský vlk, ať si holka nebo kluk! Johoho, johoho, námořník je mořský vlk!"

Pokud jste v Bohuslavicích v týdnu od 31. 7. do 4. 8. zaslechli tuto písničku, tak jste měli tu čest slyšet pravou námořnickou hymnu malých mořských vlků. A nebylo jich málo! Asi 30 dětí ve věku od 4 do 13 let z Bohuslavic a Šarov opět obsadilo hasičskou zbrojnici a vydalo se napříč oceánem. První den nás dokonce navštívila krásná námořnice Mirinda a piráti Holovous a Plnovous!

Tábor byl plný různých aktivit - pro malé, velké, starší i mladší ... Zatímco se námořnice učily vyrábět šperky z fima, tak malí námořníci stavěli tee-pee, abychom měli kde nocovat. Taky jsme si vařili námořnický kotlíkový guláš, stříleli ze vzduchovky a z luků, učili se šermovat nebo malovat pomocí enkaustiky, šili jsme, malovali trika a dalekohledy.

Ale nejraději jsme stejně dováděli na širém moři - a to v bazénu, který nám věnoval Tom a Silva Minaříkovi. Ještě jednou moc děkujeme.

Ten, kdo se nebál zůstat na palubě přes noc, mohl s námi prožít nocování u ohně. Temnou oblohu prozářila ohnivá show, kterou nám předvedla velmi milá dvojice Dva v kruhu. A potom nás dokonce čekala stezka odvahy!

A protože si námořníci musí umět poradit v každé situaci, tak za námi v pátek přijela i záchranářka z První pomoci Nanečisto a učila nás zachraňovat lidské životy! A to se přece hodí.

Bylo to super a bylo toho moc a ještě víc!

POZVÁNKA NA POUŤ

Všichni jste srdečně zváni na pouť ke sv. Bartoloměji v Březnici, která se letos bude slavit 27.8.2017.

Pouťová mše svatá bude v 8:00 hod. a v 10:00 hodin ve farním kostele sv. Bartoloměje, v 15:00 hodin bude svátostné požehnání.

Ilustrace: R. Bárta

SLUNEČNICE - Občanské sdružení IZAP - sdružení pro integraci
zdravých a postižených dětí a mládeže - navštívila Březnici

Cílem její práce je usnadnit a zajistit mladým lidem s mentálním postižením proces přechodu ze školy do běžného života s důrazem na pracovní začlenění, vzdělávání a trávení volného času.

Citujeme z jejich zprávy:

“Všichni ze Slunečnice si dnes užili fantastický den!!! Starosta obce Březnice, úžasný člověk Josef Hutěčka, nás pozval na přátelské utkání ve fotbale, grilovačku, občerstvení, tenis a exkurzi do kravína a domácí výroby kravských sýrů. Bylo nám famózně.”

M. Burdelová

Závěrem povídání bych ráda poděkovala všem, kteří stojí za tím, že tábor proběhl tak, jak měl:

- počasí - svítlo, kdy mělo, a přšelo, kdy pršet mělo
- všem vedoucím - Ladíkovi Mrlíkovi, Kubovi Michálkovi, Mirce Havlíčkové, Pavli Vítkové, Světlí Bilavčíkové, Elišce Vítkové
- velký dík patří Martinovi Trčkoví; dále tesařům, bez kterých by naše loď nevyplula - Mirovi Malaníkovi a Jirkovi Pavelkovi; taky velmi šikovné mamince Verči Miklové za všechny ušité rybky a mořské koníky; dále Pavlovi Novákovi za luky a šípy
- velké poděkování posíláme obci Bohuslavice u Zlína a Klubu maminek Bohuslavice u Zlína za finanční podporu.

A hlavně děkuju rodičům, kteří nám svěřili svá dítká .

Námořníci, mějte se fajn, přeji vám klidnou plavbu létem a těšíme se zase za rok!

Mgr. Martina Mrlíková, vedoucí tábora

100. VÝROČÍ ZJEVENÍ PANNY MARIE VE FATIMĚ

6. část

Z knihy: *Sestra Lucie hovoří o Fatimě*,
uspořádal P. Luis Condor, S.V.D., Fatima,
1994.

13. srpen (19. srpen)

Protože jsem již vyprávěla, co se toho dne stalo⁽¹⁾, nebudu se tím zdržovat a přejdu ke zjevení, ke kterému myslím došlo 15. srpna k večeru⁽²⁾. Protože jsem tehdy ještě nedovedla počítat dny v měsíci, není vyloučeno, že se mýlím, mám však za to, že se to stalo téhož dne, kdy jsme přišli z Vila Nova de Ourém. Když jsme s Františkem a jeho bratrem Janem hnali ovce na místo zvané Valinhos, měli jsme pocit, že se blíží a obestírá nás něco nadpřirozeného; tušili jsme, že se nám zjeví Panna Maria a mrzelo nás, že ji Hyacinta neuvidí. Prosila jsem proto Jana, aby pro ni šel. Protože nechtěl jít, dala jsem mu pár grošů a pak už běžel. Mezitím jsme s Františkem spatřili odraz světla, či jak jsme tomu říkali, blesk, a hned, jak přišla Hyacinta, jsme spatřili nad dubem Pannu Marii.
„Co si ode mne přejete?“
„Chci, abyste přišli třináctého na Cova da Iria a abyste se dále denně modlili růženec. Poslední měsíc pak udělám zázrak, aby všichni uvěřili.“
„Co máme dělat s penězi, které lidé na Cova da Iria nechávají?“
„Dejte udělat dvě nosítka. Jedno poneseš ty s Hyacintou a s dvěma bíle oděnými děvčaty, druhé František s třemi chlapci. Peníze budou sloužit pro slavnost Růžencové Panny Marie. Za ostatní peníze ať se postaví kaple.“
„Prosím vás, abyste uzdravila některé nemocné.“
„Ano, během roku některé uzdravím.“
Pak se rozesmutila: „Modlete se, hodně se modlete a přinášejte oběti za hříšníky, neboť mnoho duší přichází do pekla, protože se za ně nikdo neobětuje a nemodlí.“
A zase se zvedla jako obvykle směrem k východu.

Blahopřání

Dne 23.7.2017 oslavil své významné životní jubileum pan Bohuslav Menšík.

Všichni jej dobře známe jako milého, skromného a pracovitého člověka.

Současně také dlouhodobě vykonává důležitou funkci, bez které by farnost nemohla existovat - kostelníka v našem kostele sv. Bartoloměje v Březnici.

Nejenom za tuto jeho činnost, ale i za vše, co ve svém životě pro farnost i farníky udělal, mu tímto děkujeme a přejeme do dalších let hodně sil, elánu, Božího požehnání, stálý úsměv na rtu a především to zdraví.

Ze srdce přejí všichni březničtí farníci.

Společenská rubrika

Svátost manželství

Martin Sázel a Klára Ostrčilíková

Březnice

Křest

Anežka Malotová
Martin Podhajský
Jáchym a Jakub Soukup
Mikuláš Rozehnal

Karlovice
Březnice
Březnice
Kudlov

Rozloučení

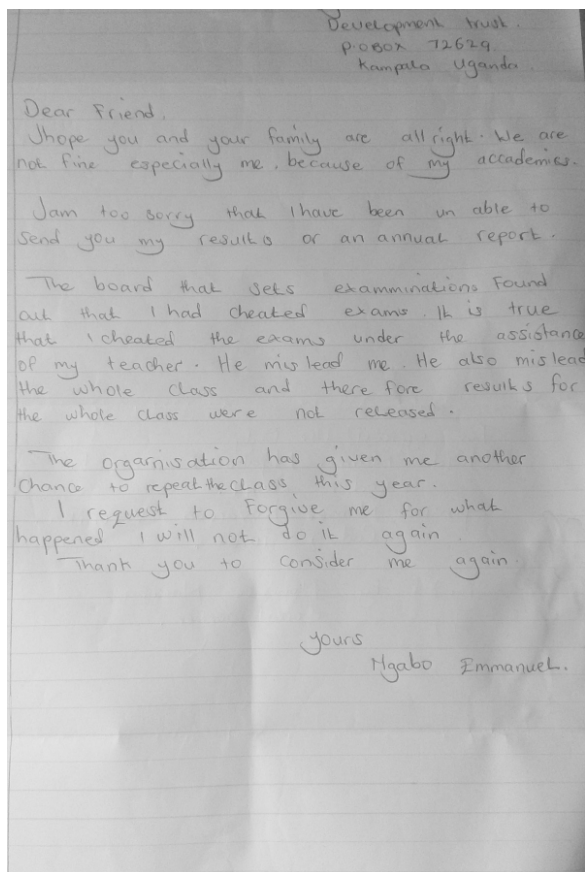
Marie Gahurová
Marie Mikošková
Marie Vaculíková
Bohumila Burdelová
Milada Svozilová
Pavel Mikel
Pavel Kubín

Kudlov
Březnice
Bohuslavice
Březnice
Salaš
Maják
Březnice

Z překladu dopisu:

Milí, doufám, že se vám všem dobře daří. U nás nic moc, kvůli mým studijním výsledkům. Omlouvám se, nejsem schopen poslat své vysvědčení. Ukázalo se, že jsem dělal podvodné (zfalšované) testy. Je to tak, že jsem zfalšoval testy za asistence svého učitele. Uvedl mě i celou třídu v omyl, (popletl nás) a proto jsou naše výsledky takové a neprošli jsme. Je ale možnost opakovat ročník. Prosím o prominutí, už se to nestane.

Emmanuel

13. září

Když se přiblížila hodina zjevení, musela jsem se s Hyacintou a Františkem protlačit velkým zástupem lidí, kteří nás stěží nechávali projít. Cesty byly plné lidí. Všichni nás chtěli vidět a chtěli s námi mluvit. Nebylo tam lidských ohledů. Mnoho lidí, i vznešené dámy a páni, se tlačilo zástupem kolem nás, padali před námi na kolena a prosili nás, abychom předložili Panně Marii jejich záležitosti. Jiní, kterým se nepodařilo dostat se až k nám, volali zdaleka: „Pro lásku Boží, poproste Pannu Marii, ať uzdraví mého chromého syna!“ Jiný volal: „Ať uzdraví mé slepé dítě!“ A opět jiný: „Mé dítě je hluché!“ „Ať se mi vrátí domů manžel, syn z války!“ „Ať obrátí jednoho hříšníka!“ „Ať mě uzdraví z tuberkulózy!“

Bylo tam vidět všechny druhy lidského utrpení; někteří volali ze stromů a zdí, kam vylezli, aby nás viděli. Jedněm jsme to slíbili, jiným jsme podávali ruce, abychom jim pomohli vstát ze zaprášené cesty, a tak jsme se pomalu dostávali dopředu za pomoci několika mužů, kteří nám razili zástupem cestu.

Když teď čtu v Novém zákoně o těch obdivuhodných scénách, když Spasitel procházel Palestinou, připomínám si tyto události, které jsem prožila, byť jako dítě, na cestách a silnicích z Aljustrelu do Fatimy a na Cova da Iria. Děkuji za to Bohu a obětuji mu víru našeho dobrého portugalského lidu. Říkám si v duchu: Jestliže tito lidé padali na zem před třemi chudými dětmi jen proto, že jim byla dopřána milost mluvit s Matkou Boží, co by asi dělali, kdyby před sebou viděli samého Ježíše Krista?

(1) Když děti šly dne 13. srpna na obvyklé místo zjevení, zastavil je hejtman okresu Vila Nova de Ourém Artur de Oliveira Santos a dětem nabídl, že je sveze na místo zjevení svým automobilem. Jenže namísto údolí Iria je zavezl do svého domu a den nato je dokonce nechal zavřít do vězení a nutil je k přiznání, že si vše vymyslely. Dokonce dětem hrozil, že je usmaží v kotli vroucího oleje. Vše bezvýsledně.

(2) Zjevení se událo 19. srpna.

A začala se vznášet a zmizela jako obvykle.

19:00 svědectví

P. Václav Fojtík

A jak to hodnotily děti?

Idem Schmi Library, Bay St. Louis

LIBILO SE NI JAK JONG HEALI HEV S IZOLEPOU
-LADIK

2 den semi Libela kraje sem

LIĚILO SE MI JAK JSME ZACHRAŇOVALI SVĚT A
BYĚALI JSME LAVIČKY A ŽIDLÍČKY - GABRIKA

LÍBIL O SE MI VYZÁBĚNÍ KVĚTINÁČŮ
- ANEŽKA

5 dem se me libelo divorcio.

Lila se mi joki jama šli k svatě vode
a naš do kradavice do kapličky,
Vylézali jsme na sebe vodu,
V karaváních pro nás přijeli někteří
maminka a jeli jsme dom.

Bgl to super den

Elish

PRÍE 2x TO OPILO PRAMIA
STEDU CENY. / SPOZOROVNE NEVET
DNY CRDY.

PRÍE ROK
TAFI BICH SE TAFI ZASE
CERVA OBOUT JAKO VZOUOI
A VYMYSLET NY.

Ljubilo se mi jak jame hvatili hru
s izolepou. Pak se mi još libilo
jak jame šli k svatí vodi.

Přífarní tábor

Stalo se již tradicí, že o prázdninách otec Václav připravuje pro naše děti „Týden dětí na faře“.

A myslím, že můžeme napsat, že zájem o tábor je rok od roku větší.

Je to určitě zodpovědná práce, vymyslet program na celý týden, věnovat se dětem, starat se o jejich bezpečnost a zdraví.

Vyslovujeme proto poděkování nejen otci Václavovi a Lence Plevové za celotýdenní pomoc, ale také všem maminkám, které pro děti každý den výborně vařily, a všem, kdo se ochotně zapojili svou pomocí, nápadem, přípravou her. redakce

800 let od smrti blahoslaveného Hroznaty

Blahoslavený Hroznata byl český šlechtic, narozený kolem roku 1160 (někdy se uvádí i letopočet 1170) jako syn Hroznatovce Sezemy, číšníka královny Judity, a Dobroslav, která zřejmě pocházela z rodu Drslaviců.

Po předčasně smrti otce Sezimy z Krašova, který padl v bitvě u Loděnic roku 1179, byl vychováván u své sestry Vojslavy, která byla provdána v Krakově za krakovského purkrabího či městského prefekta. Měl bratra Arnošta. Páni z Gutštejna také pravděpodobně vycházejí z jejich rodu. Hroznata jako jeden z prvních použil i svoji pečeť (trojice jeleních paroží - roku 1197), přivěšenou modrým provázekem.

Nadaný mladý muž se po návratu do Čech oženil, ale velmi brzy ztratil svého syna i manželku. V roce 1193, výměnou za slib účasti na křížové výpravě do Svaté země, založil na svém panství v Teplé klášter premonstrátů a kolem roku 1200 klášter pro sestry-premonstrátky v Chotěšově. Podle tradice byl později v Římě papežem Inocencem III. oblečen do bílého hábitu premonstrátů a stal se řeholníkem v nově založeném tepelském klášteře.

Díky bohatým zkušenostem jej opat Jan jmenoval svým zástupcem a správcem majetku. Ze všech sil se potom řeholní bratr (tj. laik) Hroznata zasazoval za věci kláštera. To bylo nepřátelům kláštera trnem v oku. Byl od nich zajat a uvězněn, a protože odmítal zaplatit výkupné, nechali ho zemřít hladu. Stalo se tak 14. července 1217.

Blahoslavený Hroznata z Ovence (dnešní Bubeneč v Praze), současnými historiky nazývaný Tepelský, patří mezi méně známé světce „českého nebe“, přestože byl zakladatelem dvou důležitých a slavných klášterů Teplé a Chotěšova. Přispěla k tomu v první řadě skutečnost, že jeho kult byl pěstován v převážně německém jazykovém území Chebska a byl tedy od hlavních trendů úcty ke známým českým zemským patronům (sv. Václav, sv. Vojtěch, sv. Ludmila, sv. Jan Nepomucký aj.) do značné míry izolován svou teritoriální svázaností. Obdobně omezený byl například kult svatého Zdislavy z Lemberka.

Za rok založení tepelské kanonie se také tradičně přijímá rok 1193. V rámci své druhé křížové výpravy vymohl Hroznata v létě 1197 v Římě u papeže Celestina III. pro své založení důležitá privilegia: papežskou ochranu, právo pontifikálií pro opaty a odpustky pro poutníky do tepelského kláštera. Byl to však jediný výsledek jeho druhé cesty k osvobození Božího hrobu, neboť tato křížová výprava se po smrti svého vůdce císaře Jindřicha VI. rozešla v Messině na Sicílii.

Po návratu domů založil Hroznata někdy po roce 1200 další, tentokrát ženský klášter v Chotěšově, neboť u premonstrátů bylo zvykem zakládat ženské protějšky klášterů mužských, v němž našly útočiště i jeho sestry, ovdovělá Vojslava a Judita (Jítka).

Protiprávní útoky na církevní majetek byly považovány za zločin proti Bohu, proto byl Hroznata uznán za obhájce práv a prohlášen za mučedníka pro spravedlnost. Jeho tělo bylo uloženo před hlavním oltářem v tepelském klášterním kostele Zvěstování Páně. Oficiálně prohlásil Hroznatu za blahoslaveného papež Lev XIII. 16. 9. 1897. Při vzniku plzeňské diecéze v roce 1993 byl blahoslavený Hroznata prohlášen Janem Pavlem II. za jejího patrona. V roce 2004 zahájil plzeňský biskup František Radkovský proces jeho svatořečení.

Ing. Miloslav Mikešík

AKTIVITY MLADÝCH - westernové ježdění

Většina dětí od malička touží pohladit si koně, jezdit na něm a úplně nejlépe ho mít doma. V dnešním článku nám přiblíží **Kateřina Pekařová** jaké to je si svůj sen splnit. Po prázdninách nastoupí do sekundy Gymnázia Lesní čtvrť ve Zlíně.

Katuš, jak to tedy všechno začalo?

Já jsem prý ještě neuměla ani chodit a už mě musela mamka každý den přivést k ohradě, kde se pásly koně a ty jsem si hladila. Jako malá jsem jezdila na ranč do Kostelce, kde jsem se mohla občas projet. Když jsem byla předškolák, byla v Březnici paní, co měla koně a poníky a dělala kroužek ježdění. Ale opravdové tréninky začaly od první třídy v Jaroslavicích. Taky jsem chodila na každé víkendovky a v létě na tábor na Březůvky.

Na jakém koni a jaký styl jsi jezdila?

Začínala jsme na poníkovi Matýskovi anglický styl.

A co bylo dál?

Pořád jsem doma prosila, že chci mít vlastního koně, až mamka řekla, ať si na něho našetřím a koupím si ho. Tak jsem šetřila, až jsem si před rokem a půl koupila poníka Frýdu, kterého mám doma. Je to stejně jako Matýsek velšský pony a běhával dostihy.

Jak se o něho staráš a jak s ním trénuješ?

Musím mu denně dát seno, vodu, vykydat, vyčesat a pracovat s ním. To znamená vylonžovat ho (kůň běhá na laně dokolečka), nebo s ním jet dlouhou vyjížďku. Občas mi chodí pomáhat moje nejlepší kamarádka Eliška Žůrková a já ji za to potom svezu a něco naučím. Taky musím hlídat kováře, očkování, pomáhat tatkově se senem atd. Trénovat jsme začínali sami, ale protože nám to moc nešlo, začali jsme jezdit na Rainbow Horse Ranch na Lhotu u Malenovic. S Frýdou jsem jezdila westernový styl a pod vedením trenéra Vaška Orlity nám to šlo. S poníkem se musí pořád pracovat (je to přece jenom dostiháč). Když se s ním některý den nic nedělá, tak má pak hodně energie a je moc aktivní.

Spadla jsi někdy, shodil Tě?

Párkrát jo, ale nosila jsem přílbu a ochranu páteře. Ted' už páteřák nenosím, poznám, kdy chce zlobit a závčas ho opravím nebo slezu.

Jak rosteš, není už pro Tebe poník malý?

Ještě mě naštěstí unese.... Od letošních Vánoc mám ještě jednoho koně, klisnu, je to plemeno Quarter Horse, má 8 let a jezdím s ní westernové závody. Musela jsem složit licenci, tzn. zkoušku z písemných testů a jízdy. Jmenuje se Sunny Indy Lady, ale my jí říkáme jen Sunny.

Kde všude se závody konají a jaké disciplíny jezdíš?

Závody se konají od dubna do září, jezdíme do Kostelan, Horky nad Moravou, Čeladné, Kozlovic. Mohli bychom i do Čech, ale to je moc daleko. Jezdím westernové i anglické styly. Jmenují se Showmanship at Halter, Western Pleasure, Western Horsemanship, Hunter Under Saddle, Hunt seat Equitation, Trail atd. Díky trenérovi se všechno učím a baví mě to. Závodí i sestra Tereza (7 let), která má ve své kategorii jednodušší úlohy a trenér jde vedle ní nebo vede koně na vodítku.

Máš i nějaká umístění?

Ano, umístění mám a v letošním roce se díky tomu mohu kvalifikovat na Mistrovství ČR, které se jede na konci srpna.

Kolik času strávíš trénováním?

Ted' před mistrovstvím trénuji denně, když je škola tak minimálně 2x týdně.

Máš čas ještě na nějaké jiné aktivity?

Navštěvuji ateliér Zebra, kde mám flétnu, klavír, zpěv a kreslení. Dřív jsem i plavala, ale už jsem skončila. A baví mě pletení z pedigu.

Děkuji za rozhovor, přeji Ti hodně úspěchů při závodech.

Tímto článkem bych se ráda se čtenáři rubriky Aktivity mladých rozloučila. Všem dětem přeji, ať jim jejich koníčky přináší radost a stráví příjemný zbytek prázdnin.

Alena Pekařová

